

Hermanis Paukšs

KARNEVĀLS
(absurda viencēliens)

Darbojas:

SIEVA
VĪRS
SVEŠAIS
1. SIEVA
2. SIEVA
BENDE
SEKRETĀRE
TIESNESE
PROKURORE
ADVOKĀTE
LIECINIECE

1. SKATS

Sieva. Nu kāpēc tu tagad sēdi?! Piecelies!... Nu? Un cik ilgi tu tagad stāvēsi kā muļķis?!

Vīrs. Bet kas man jādara?

Sieva. Un man tagad vēl būs jāizdomā tev darāmais?! Apsēdies, ja jau tu esi tāds idiots!... Nu? Un tagad tu visu laiku tā sēdēsi?!

Vīrs. Piecelties?

Sieva. Ak Dievs! Vai ir vēl otrs tāds kretīns kaut kur redzēts?!

Vīrs. Tad man varbūt tagad apgulties?

Sieva. Nē, nu patiešām... Guli! Guli!... Guli, kamēr viss te apkārt sabrūk! Guli! Ne uz ko citu jau tu neesi spējīgs!

2. SKATS

KLAUVĒJIENS.

Vīrs. Tā, laikam liktens klauvē pie durvīm... Kas tur ir?

Svešais. Es jūs netraucēju?

Vīrs. Nē...

Svešais. Neņemiet ļaunā, bet es nejauši gāju garām un dzirdēju, kā sieva uz jums kliedz... Tā taču bija jūsu sieva?

Vīrs. Jā...

Svešais. Vai gribat – es jums izstāstīšu savu dzīvesstāstu?

Vīrs. Stāstiet.

Svešais. Pirms dažiem gadiem es satiku brīnišķīgu meiteni... Viņa bija tik maiga...
 gudra... pakļāvīga... Tieši tāda, par kādu es biju sapņojis...

Vīrs. Un tad?

Svešais. Un tad es viņu apprecēju...

Vīrs. Un kas tad ir?

3. SKATS

1.Sieva. Nu kāpēc tu tagad sēdi?! Piecelies!... Nu? Un cik ilgi tu tagad tā stāvēsi kā
 muļķis?!

Svešais. Bet kas man jādara?

1.Sieva. Un man tagad vēl būs jāizdomā tev darāmais?! Apsēdies, ja jau esi tāds
 idiots!... Nu? Un tagad tu visu laiku tā sēdēsi?

Svešais. Piecelties?

1.Sieva. Ak Dievs! Vai ir vēl otrs tāds kretīns kaut kur redzēts?!

SVEŠAIS IZŠAUJ, 1.SIEVA NOKRĪT.

4. SKATS

Svešais. Tas notika neapzināti...

Bende. Cik interesanti... Izliekas par beigtu... Aktrise!... Tikai nav nogrimēta atbilstoši
 lomai... (Grimē.)

Vīrs. Un pēc tam?

Svešais. Pēc tam bija tiesa...

Sekretāre. Piecelties!

Bende. Bet kāpēc?

Sekretāre. Kā – kāpēc? Tiesa nāk!

Bende. Ak tā? Tad gan ir vērts piecelties! (1.Sievai.) Celies augšā! Tiesa nāk!

1.Sieva. Bet, ja es piecelšos, vai man ticēs, ka patiesībā esmu beigta?

Bende. Ticēs, ticēs – šodien visam tic!

Sekretāre. Nu? Vai beidzot visi ir piecēlušies? Varam nākt?

Bende. Varam!

5. SKATS

IENĀK TIESA.

Tiesnese. Es ceru, ka visi ir sapulcējušies?

Prokurore. Cerība – muļķu mierinājums.

Tiesnese. Kā jūs teicāt?

Prokurore. Turpiniet vien – tas neattiecās uz lietu. Folklorā.

Tiesnese. Es palūgšu turpmāk stingri turēties pie procedūras!

1.Sieva (Bendei). Vai jūs esat procedūra?

Bende. Nē, es esmu bende.

1.Sieva. Bet kur ir procedūra?

Bende. Izskatās, ka nav ieradusies.

Tiesnese. Nesarunāties!

Bende. Bet mēs par procedūru!

Tiesnese. Vai ir kādas neskaidrības?

Bende. Cietušajai ir!

Tiesnese. Vai viņa stipri cietusi?

Bende. Jā. Stiprāk nekā parasti. Nošauta.

Advokāte. Es protestēju! To noskaidrot ir tiesas pienākums!

Tiesnese. Noskaidrosim. Kurš te pārstāv cietušās intereses?

Prokurore. Es!

Tiesnese. Tad iesakiet savai klientei turēt muti, ja viņa ir nošauta!

Prokurore. Turi muti, ja esi beigta!

Tiesnese. Vai vēl kādam pret kaut ko ir pretenzijas?

Sekretāre. Paceliet rokas tie, kuriem ir pretenzijas!

VISI PACEĻ ROKAS, TAD PA VIENAM NOLAIŽ.

Sekretāre. Visas pretenzijas izbeigušās. Varam ķerties pie procedūras.

1.Sieva. Bet kur ir procedūra?

Prokurore. Turi muti vai arī es pati savām rokām izmetīšu tevi no zāles!

Lieciniece. Ak Kungs, cik rupji...

Prokurore. Smalkā atradusies!

Tiesnese. Es pieprasu, lai visi atgrieztos pie procedūras!

1.Sieva. Bet, ja es nezinu, kur viņa ir!

Tiesnese. Klausieties... Pateicāt vienreiz joku un pietiek... Cik reizes var malt vienu un to pašu! Man, piemēram, tas vairs neliekas smieklīgi!

Bende (smejas, tad apraujas). Piedodiet – nervi...

Tiesnese. Vārds apsūdzībai! Pārējie apsēdieties, citādi nav saprotams, kurš tagad runās!

Prokurore. Es!

Tiesnese. Tad runājiet!

Prokurore. Paskatieties uz to nelieti!

Tiesnese. Uz kuru? Es tur redzu divus neliešus!

Svešais. Uz mani.

Advokāte. Es protestēju! Ievērojiet nevainības prezumpciju!

Svešais. Kāda tur precētam cilvēkam vairs prezumpcija...

Vīrs. Viņam taisnība – arī man ar to prezumpciju pēdējā laikā iet pagrūti...

Tiesnese. Es pieprasu turēties pie procedūras!

Sekretāre. Pie procedūras! Turieties pie procedūras!

1.SIEVA PACEĻ ROKU.

Tiesnese. Vai jūs gribējāt atkārtot savu asprātību par procedūru?

1.Sieva. Jā.

Tiesnese. Tad nomierinieties, jo visiem klātesošajiem tā jau ir zināma! Pārejam pie nākamās procedūras!

Prokurore. Bet es vēl neesmu savu procedūru beigusi!

Tiesnese. Ko tad jūs stāvat kā ūdeni mutē ieņēmusi?

Prokurore. Tāpēc, ka tiesa nespēj man nodrošināt attiecīgus apstākļus!

Tiesnese. Tad sēdieties!

Prokurore. Nē, es tomēr gribu runāt!

Tiesnese. Bet lūdzu! Izsakiet visu, kas jums uz sirds!

Prokurore. Tad jūs paskatījāties uz to tur nelieti?

Tiesnese. Nu? Paskatījāties...

Prokurore. Viņš nošāva savu nevainīgo sievu!

Bende. Šai sakarā man nāk prātā kāda anekdote. Čapajs liek Peķkam atvest nevainīgas meitenes. Uz šefa jautājumu, vai atvestās meitenes patiešām ir nevainīgas, Peķka atbild apstiprinoši, jo pats visas esot pārbaudījis.

Tiesnese. Klusu! Te jums ir tiesa, nevis ginekoloģiskais kabinets!

Bende. Atvainojiet – es domāju, ka tas par lietu...

Tiesnese (Prokurorei). Turpiniet!

Prokurore. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, es pieprasu augstāko soda mēru – nošaušanu!

Visi (no klusuma augoši). No-šau-ša-nu! (utt.)

Tiesnese. Klusu! Te jums ir tiesa, nevis sporta pils! Vai ir te kāds, kurš varētu par kaut ko liecināt?

Lieciniece. Jā... es tā esmu...

Tiesnese. Tad lieciniet!

Lieciniece. Es nošauto pazīstu jau kopš mazām dienām... Jau kopš tā laika, kad viņa vēl nebija nošauta... Var sacīt, ka mēs mācījāmies vienā klasē... Viņa jau toreiz bija tik maiga... Tvarstīja pa miskastēm apkārt klīstošos kaķus un glāstīja tos... Jā, un vēl viņa bija ļoti gudra – jebkurā brīdī zināja pateikt, cik liels ir kosinuss alfa...

Advokāte. Un cik tad liels ir tas kosinuss alfa?

Bende. Kā nu kuram. Un kā nu kurā brīdī.

Advokāte. Es to nejautāju jums!

Prokurore. Es protestēju!

Tiesnese. Protests pieņemts. Turpiniet!

Lieciniece. Vai es?

Tiesnese. Jūs, jūs – jums ir tāds patīkams tembrs.

Lieciniece. Ak tā?... Pie kā es paliku?

Prokurore. Pie kosinusa alfas.

Lieciniece. Nu ja... Un galvenais – viņa bija ļoti pakļāvīga... Kad šie briesmīgie kaķi... viņu skrāpēja... nabadzīte neteica ne vārda... Un šis te... un šis te... un šis te viņu nogalināja...

Advokāte. Es protestēju!

Lieciniece. Zvērs!

Advokāte. Es protestēju!

Tiesnese (lieciniecei). Jums viss?

Advokāte. Man?...

Lieciniece. Pagaidām jā...

Tiesnese. Vārds aizstāvībai!

Advokāte. Mans uzdevums šoreiz ir ļoti grūts... Es, protams, varētu pierādīt, ka patiesībā viņš viņu nemaz nav nošāvis... Bet tas ir grūti... ļoti grūti... Tāpēc es nemaz necentīšos to darīt... Tikpat vienkārši būtu pierādīt, ka viņa ir izdarījusi pašnāvību... vai, ka viņu ir nogalinājis tas tur otrs tips...

Vīrs. Es?!... Es tur nemaz nebiju klāt!

Svešais. Jā – es nupat tikai ar viņu iepazīnos!

Advokāte. Tam nav nozīmes, jo pierādīt var visu!

Vīrs. Bet paklausieties!

Advokāte. Nemaz nedomāju klausīties!

Tiesnese. Procedūru! Ievērojiet procedūru!

Sekretāre. Būs vienreiz procedūra vai nebūs?!

1.Sieva. Nu ja – es arī to pašu gaidu!

Tiesnese. Nositiet viņu!

Bende. Par vēlu – jau nošauta!

Tiesnese. Tad lai klusē un nebāžas, kur nelūdz!

Prokurore. Klusu!!!

Sekretāre. Oho!... Jums nu gan ir balss...

Tiesnese (Advokātei). Turpiniet!

Advokāte. Tātad – es te varētu daudz ko pierādīt... Bet tā kā tas patiešām ir grūti... tad es necentīšos pierādīt neko... Man tikai ir viens lūgums tiesai...

Tiesnese. Nu, nu?

Advokāte. Es lūdzu tiesu ņemt vērā to, ka šis ir apsūdzētā pirmais upuris, un tāpēc nošaušanu aizstāt ar mazāk nežēlīgu nāvessodu – ar saraustīšanu gabalos un izbarošānu suņiem!

Tiesnese. Vai ir kādi jautājumi?

Svešais. Man ir jautājums. Kādas sugas suņiem jūs gribat mani izbarot?

Advokāte. Karaliskajiem pūdeļiem!

Svešais. Bet kāpēc ne pekiniešiem?

Visi. Pe-ki-nie-šiem! Pe-ki-nie-šiem! (utt.)

Tiesnese. Klusu! Te jums nav nekāda Šanhaja! Ja vairāk jautājumu nav, tad tiesa aiziet apspriesties!

Sekretāre. Picelties!

Bende. Bet kāpēc?

Sekretāre. Kā – kāpēc? Tāpēc, ka tiesa aiziet apspriesties!

Bende. Jā, tad gan ir vērts piecelties.

TIESNESE APSPRIEŽAS PATI AR SEVI, PĀRĒJIE STĀV. VĪRI IEMET.

Vīrs. Un pēc tam?

Svešais. Pēc tam tika nolasīts spriedums.

Sekretāre. Piecelties! Tiesa nāk!

Pārējās. Mēs jau stāvam!

Sekretāre. Bet tie divi?

Pārējās (brēc). Piecelties!

Vīrs. Bet tiesa nemaz nav aizgājusi! Kā tad viņa var nākt?

Svešais. Nestrīdies ar viņām – tas ir bezcerīgi.

Tiesnese. Es jau varu arī aiziet! (Prom.)

Sekretāre. Tā! Jūsu dēļ tagad aizgāja tiesa!

Vīrs. Mēs esam piecēlušies – viņa var nākt!

Sekretāre. Neizrunājies! Dabūsi pa purnu!

Svešais (vīram). Nevajag. Labāk ierausim vēl pa vienam!

Vīrs. Uz tiesas veselību!

Svešais. Priekā!

Sekretāre. Uzmanību! Tiesa nāk!

UZNĀK TIESNESE.

Sekretāre. Vārds sprieduma nolasīšanai!

Tiesnese. Apspriedusies tiesa nolēma, ka apsūdzētais ir nevainīgs. Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams!

DĀMAS PROM.

6. SKATS

Svešais. Kāds klusums...

Vīrs. Jā...

Svešais. Kas var būt skaistāks par klusuma dziedinošo elpu...

Vīrs. Vēl lielāks klusums...

Svešais. Vēl lielāks klusums...

Vīrs. Vēl pa vienai?

Svešais. Ja ir palicis, tad kāpēc gan ne?

Vīrs. Ir. (Salej.)

Svešais. Toreiz es tā arī nesapratu, kāpēc tieku atzīts par nevainīgu... jo es taču biju viņu nošāvis...

Vīrs. Nu un tad? Galvenais, ka jūs attaisnoja. Vai varbūt jums labāk patiktu nonākt karaliskā pūdeļa vēderā?

Svešais. Vai pekinieša...

Vīrs. Baidos, ja vienā pekinietī jūs nesatīlptu.

Svešais. Nevajag jau likt nabaga sunītim mani aprīt uzreiz – vienā piegājienā...

Vīrs. Protams – vajag barot pamazām – tā, lai pietiktu ilgākam laikam. Priekā?

Svešais. Priekā! (Iemet kopā ar vīru.)

Vīrs. Un tā arī tagad dzīvojat neprecējies?

Svešais. Pagaidiet – mans dzīvesstāsts vēl nav galā...

Vīrs. Tad turpiniet!

Svešais. Jo drīz pēc minētajiem notikumiem es sastapu citu meiteni...

Vīrs. Nu, nu?

Svešais. Arī viņa bija maiga... gudra... un pakļāvīga...

Vīrs. Vienreizēji!

Svešais. Un es vēl arvien biju tik dumjš, ka atkal apprecējos...

7. SKATS

2.Sieva. Nu kāpēc tu tagad sēdi?! Piecelies!... Nu? Un cik ilgi tu tagad stāvēsi kā muļķis?!

Svešais. Bet kas man jādara?

2.Sieva. Un man tagad vēl būs jāizdomā tev darāmais?! Apsēdies, ja jau esi tāds idiots!... Nu? Un tagad tu visu laiku tā sēdēsi?!

Vīrs. Nevajag!

SVEŠAIS IZŠAUJ, 2.SIEVA NOKRĪT.

8. SKATS

Bende. Tā jau es domāju...

Svešais. Tas bija nenovēršami...

Vīrs. Piedodiet – es saprotu, ka man nevajadzēja iejaukties... Tas bija muļķīgi...

Svešais. Un atkal tas notika neapzināti...

Bende. Bet es taču neiebilstu!

Svešais. Man nekad nav bijis vēlēšanās kādu nogalināt.

Bende. Man arī ne!

Svešais. Amata pienākumi lika man vienmēr nēsāt līdz ieroci... bet iepriekš es nekad to netiku lietojis...

Bende. Bet šauj viņš apbrīnojami precīzi. Taisni pierē! Kā šai, tā iepriekšējai.

Svešais. Un atkal bija tiesa...

Vīrs. Es jūsu vietā būtu mucis!

Svešais. No sevis neaizbēgsi...

Vīrs. Tāpat kā no meitenēm... jo viņas visas ir tik maigas... gudras... pakļāvīgas...

Sekretāre. Piecelties! Tiesa nāk!

Bende. Celies! Būs interesanti!

2.Sieva. Bet es taču esmu nošauta!

Bende. Neņem galvā! Ja liek, tad celies par spīti visam! Citādi var sanākt ziepes.

2.Sieva. Kādas ziepes?

Bende. Nu – ņems un izvārīs tevi ziepēs.

2.Sieva. Vai! To gan es negribu! (Pielec kājās.)

Bende. Skrienam! Mēs arī piederam pie tiesas!

Svešais. Ceļamies. Lai tiesa var ienākt.

Vīrs. Priekā! (Pieceļas.)

Sekretāre. Jūs esat gatavi?

Svešais. Jā!

Sekretāre. Tad piecelieties! Tiesa nāk!

Vīrs. Bet mēs jau stāvam!

Sekretāre. Tad piecelieties vēlreiz! Lai īpaši uzsvērtu savu cieņu pret tiesu!

ABI APSĒŽAS UN PIECEĻAS.

Sekretāre. Tiesa nāk!

9. SKATS

IENĀK TIESA.

Sekretāre. Par godu tiesas atnākšanai – trīsreiz – hip, hip, urā!

VISI SAUC.

Tiesnese. Kas tie par stulbiem jauninājumiem?

Sekretāre. Visi jauninājumi ir stulbi. Bet tāpēc jau tie ir jauninājumi! Sēdieties!

Tiesnese. Bet es arī varbūt gribu vienreiz apsēsties!

Sekretāre. Sēdieties!

Tiesnese (apsēžas). Bet, ja es sēžu, tad neredzu, kas notiek zālē!

Sekretāre. Bet jums jau arī nekas nav jāredz! Ņemiet piemēru no Temīdas – tā arī kopš dzimšanas ir akla, tikai nezina kāpēc tur rokā svarus!

Tiesnese. Bet es neesmu kopš dzimšanas akla!

Sekretāre. Kopš kura laika tad?

Tiesnese. Es vispār neesmu akla! Un arī svaru man nav!

Sekretāre. Bija pēdējais laiks tos iegādāties!

2.Sieva. Te patiešām ir interesanti.

Bende. Kā tad – uz priekšu būs vēl interesantāk!

1.Sieva. Vai jūs te pirmoreiz?

2.Sieva. Jā. Mani tikai nesen nošāva.

1.Sieva. Tad jau mēs esam radnieces!

2.Sieva. Vai nošaušana liecina par radniecību?

Bende. Ne tikai – arī kopēji senči.

2.Sieva. Tātad mums ir kopēji senči?

Bende. Kā? Vai tad jūs nepazīstat lāga zelli no Kromanjonas?

Sievas. Nē...

Tiesnese. Klusu! Es dzirdu, ka zālē kaut kas notiek, bet neredzu – kas!

Sekretāre. Es pēc tam jums visu izstāstīšu!

Tiesnese. Bet es gribu redzēt!!!

Sekretāre. Demokrātija, protams, ir haoss, bet lai notiek – balsojiet – kurš ir par to, lai tiesnesei atļautu piecelties – paceliet rokas!

VISI PACEĻ ROKAS, TAD PA VIENAM TĀS NOLAIŽ.

Sekretāre. Vienbalsīgi.

Tiesnese. Kas ir vienbalsīgi?

Advokāte. Patiešām – par ko tad mēs balsojām?

Prokurore. Vai nav vienalga, par ko balso – tāpat jēgas nekādas.

Lieciniece. Vai nevarētu nobalsot vēlreiz?

Sekretāre. Par to pašu vai par kaut ko citu?

Lieciniece. Par to pašu.

Svešais. Interesantāk būtu, ja balsotu par kaut ko citu.

Bende. Beidzot viena svaiga doma! (Skandē.) Ci-tu! Ci-tu!...

PĀRĒJIE PIEVIENOJAS.

Sekretāre. Manis pēc! Ja pūlis pieprasa, tad balsosim par kaut ko citu. Un tā – paceliet rokas, kurš ir par to, lai tiesnesei neļautu piecelties!

VISI PACEĻ ROKAS, TAD PA VIENAI TĀS NOLAIŽ.

Sekretāre (tiesnesei). Celieties! Tā ir tautas griba!

VISI SVILPJ, APLAUDĒ UN DAUZA KĀJAS.

Tiesnese (pieceļas). Klusu! Te jums ir tiesa, nevis jubilāra godināšana! (Kad visi apklusuši.) Vārds apsūdzībai!

2.Sieva (1.Sievai). Vai jūs esat apsūdzība?

1.Sieva. Nē, es esmu procedūra.

2.Sieva. Cik interesanti...

Bende. Bet es ko teicu!

Tiesnese. Klusu!!! Apsūdzībai vārds! Kur ir apsūdzība?

Prokurore. Es esmu apsūdzība!

Tiesnese. Tad sāciet sūdzēties!

Prokurore. Jā, man patiešām šoreiz ir daudz par ko sūdzēties... Lūk, te, piemēram, sēž divas jaunas nošautas sievietes...

Advokāte. Es protestēju! To noskaidrot ir tiesas pienākums!

Tiesnese. Protests pieņemts. Turpiniet!

Advokāte. Vai es?

Tiesnese. Tikai ne jūs!

Lieciniece. Tad es varbūt drīkstu?

Tiesnese. Varbūt.

Prokurore. Varbūt neskaitās! Jo es vēl neesmu beigusi sūdzēties!

2.Sieva. Par ko īsti viņa sūdzas?

Bende. Laikam aknas slimas...

1.Sieva. Tā iet, kad pārāk daudz dzer.

Vīrs. Kurš te pārāk daudz dzer?!

Svešais. Pagaidiet – lai viņas runā, ko grib – mēs tikmēr iedzersim!

Vīrs. Priekā!

Svešais. Priekā!

Prokurore. Tad es varu sūdzēties tālāk vai nevaru?

Tiesnese. Sūdzieties. Tas pilnībā atbilst procedūrai.

2.Sieva (1.Sievai). Es redzu, ka jūs te ciena.

1.Sieva. Tā ir!

Prokurore. Tātad te sēž divas nošautas sievietes, bet tur – divi nenošauti vīrieši!

Advokāte. Es protestēju! Tas vēl ir jāpierāda!

Tiesnese. Klusu!

Advokāte. Bet es protestēju! Un tas arī atbilst procedūrai!

Tiesnese. Protestējiet!... Bet tikai – klusu... klusu...

Advokāte. Es protestēju...

Tiesnese. Vēl klusāk!

Advokāte. Es protestēju...

Tiesnese. Nu, lūk – tā jau ir labi!

Sekretāre. Pie procedūras! Turieties pie procedūras!

2.Sieva (pieķeras 1.Sievai). Kāpēc citi pie jums neturas?

1.Sieva. Viņi vēl nenojauš, ka es esmu procedūra.

2.Sieva. Bet es kas esmu?

Tiesnese. Tieši to mēs tagad cenšamies noskaidrot! Vai apsūdzība ir beigusi sūdzēties?

Prokurore. Es vēl tā pa īstam nemaz neesmu sākusī!

Tiesnese. Tad sāciet jel beidzot!

Prokurore. Labi! Skatieties! Tur sēž divi liķi! tur sēž divi slepkavas!

Vīrs. Es te ņe pri čom!

Svešais. Patiešām – viņš te ņe pri čom!

Advokāte. Es protestēju! Es nesaprotu!

Tiesnese. Patiešām – ja tā turpināsies, mums būs nepieciešams tulks!

Bende. Divi tulki!

Sekretāre. Nauda diviem tulkiem nav iedalīta!

Tiesnese. Tad tie, kas neprot latviski, lai klusē!

Vīrs. Bet es protu latviski!

Svešais. Nevajag! Te jums neviens tik un tā neticēs!

Tiesnese. Ja apsūdzība tūlīt nebeigs sūdzēties, es visiem bez izņēmuma piespriedīšu nāvessodu!

Visi. Nā-ves-so-du! Nā-ves-so-du!

Tiesnese. Klusu! Vai arī es pati nošaušos!

Prokurore. Vai man klusēt jau tagad vai tikai tad, kad būšu pasūdzējusies līdz galam?

Tiesnese. Līdz galam! Bet ātri!

Prokurore. Lūk! Atkārtota slepkavība!

Advokāte (čukstus). Neaizmirstiet, ka iepriekšējoreiz viņš tika atzīts par nevainīgu!

Prokurore (čukstus advokātei). Un te nu mēs redzam, pie kā iepriekšējais spriedums ir novedis!

Tiesnese. Par ko jūs tur sačukstaties?

Abas. Par nevainību!

Bende. Šai sakarā man nāk prātā kāda anekdote...

Tiesnese. Klusu! Es pati gribu izstāstīt to anekdoti!

Bende. Nu, ja jau jūs labāk zināt...

Tiesnese. Un tā tad – Čapajs liek Peķkam atvest nevainīgas meitenes. Uz šefa jautājumu, vai atvestās meitenes patiešām ir nevainīgas, Peķka atbild apstiprinoši, jo pats esot visas pārbaudījis. (Smejas, tad apraujas.) Piedošanu – nervi... (Prokurorei.) Ko jūs pieprasāt?

Prokurore. Nošaušanu.

2.Sieva. Es viņas vietā būtu pieprasījusi vismaz kilogramu desas.

1.Sieva. Vai pat divus.

2.Sieva. Jā – mums katrai pa vienam.

Bende. Ļoti laba doma! (Skandē.) De-su! De-su! (Utt.)

PĀRĒJIE PIEVIENOJAS. TIESNESE KLIEDZ.

Lieciniece (kad visi apklusuši). Kas viņai notika?

Tiesnese. Vai tiešām jūs nesaprotat, ka te nav skārnis?

Pārējie. Saprotam.

Tiesnese. Tad vārds lieciniecei!

Lieciniece. Vai! Kā tad tā?!... Tik pēkšņi!... Ak!... Es esmu tik laimīga, tik laimīga!...

Vīri (dzied). Augstu laim' un prieku...

PĀRĒJIE PIEVIENOJAS.

Tiesnese. Klusu! Te jums nav nekādi dziesmu svētki!

Vīrs (sāk dziedāt). Dziesmai šodien liela diena...

Lieciniece (brēc). Vai man ļaus liecināt vai neļaus?!

Tiesnese. Bet lūdzu!

Lieciniece. Es nošauto pazīstu jau kopš mazām dienām...

Vīrs. Kāda sagadīšanās...

Lieciniece. Jau kopš tā laika, kad viņa vēl nebija nošauta... Var sacīt, ka mēs mācījāmies vienā klasē...

Sievas. Jā, tas bija skaists laiks...

Lieciniece. Vai ne?... Viņa jau toreiz bija tik maiga... Tvarstīja pa miskastēm apkārt klīstošos kaķus un glāstīja tos...

Sievas. Jā, tas bija skaists laiks...

Lieciniece. Jā, un vēl viņa bija gudra – jebkurā brīdī zināja pateikt, cik liels ir kosinuss alfa...

Advokāte. Un cik tad liels ir tas kosinuss alfa?!

Vīrs. Man – ļoti!

Visas. O!...

Advokāte. Un tam otram?

Svešais. Vēl lielāks!

Visas. O!...

Sievas. Jā, tas bija skaists laiks...

Tiesnese. Klusu! Jūs te neesat nekādas liecinieces! Jūs te esat tikai lietišķie pierādījumi!

1.Sieva. Nē – es esmu procedūra!

2.Sieva. Jā, jā – viņa ir procedūra!

Sekretāre. Turiet mutēs, idiotēs!

Lieciniece. Es arī?

Tiesnese. Jūs turpiniet!

Lieciniece. Tātad... vēl viņa bija ļoti pakļāvīga... Kad šie briesmīgie kaķi... viņu skrāpēja... nabadzīte neteica ne vārda... Un šis te... un šis te... un šis te viņu nogalināja... Sumpurnis!

Advokāte. Es protestēju!

Tiesnese. Klausieties – kas jūs galu galā esat – aizstāvība vai protestante!

Advokāte. Vispār... ateiste...

Tiesnese. Tad atējiet!

Advokāte. No kurienes?

Tiesnese. No protestūras. Un pievērsieties procedūrai!

1.Sieva. Jā – es esmu šeit!

Tiesnese. Es jau sāku nožēlot, ka jūs esat nošauta!

2.Sieva. Bet viņa patiešām ir šeit!

Tiesnese. Un jūs arī!!!

2.Sieva. Jā, protams – es arī...

Advokāte. Tad ko man darīt?

Tiesnese. Ko gribat!

Advokāte. Labi. Tad es varētu noskaidrot aizstāvības runu...

Tiesnese. Bet īsi un kodolīgi!

Advokāte. Es centīšos... Mans uzdevums šoreiz ir vēl grūtāks nekā iepriekšējoreiz...

Tāpēc lūdzu tiesu ņemt vērā tikai vienu – apsūdzētajam tā gadās ne biežāk kā otrreiz mūžā... Turklāt pirmoreiz tika atzīts, ka viņš vispār ir nevainīgs...

Vīrs. Šai sakarā ir pat kāda anekdote!

Svešais. Klusu!

Advokāte. Tāpēc ierosinu nošaušanu aizstāt ar mazāk nežēlīgu nāvessodu – ar uzraušānu pie kāķa!

Visi aplaudē un sauc. Pie kā-ķa! Pie kā-ķa! (Utt.)

Tiesnese. Klusu! Pēdējais vārds apsūdzētajam!

Svešais. Man ir tikai viens jautājums – aiz kuras vietas jūs grasāties mani uzraut pie kāķa?

Advokāte. Aiz tās!

Svešais. Bet kāpēc ne aiz citas?

Visi. Aiz ci-tas! Aiz ci-tas! (Utt.)

Tiesnese. Klusu!

Sekretāre. Tiesa aiziet apspriesties! Celties!

Tiesnese. Nē, tiesa jau ir apspriedusies!

Sekretāre. Tupties!

Svešais. Šoreiz es biju pilnīgi pārliecināts, ka mani nošaus... vai arī uzraus pie kāķa...

Vīrs. Bet patiesībā?

Tiesnese. Apspriedusies tiesa nolēma, ka apsūdzētais tik un tā ir nevainīgs! Par spīti visām anekdotēm! Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams!

Prokurore. Nu vai ziniet!...

Bende (sāk dziedāt). Projām jāiet, projām jāiet...

VISI PIEVIENOJAS DZIESMAI UN PROM, IZŅEMOT VĪRUS UN TIESNESI.

10. SKATS

Vīrs. Es nedomāju, ka jurisprudences ir tik jautra padarīšana...

Svešais. Jā... Uz to mēs varam vēl ieraut!

Tiesnese. Pagaidiet!... Nedzeriet tik daudz...

Vīrs. Tas jau nemaz nav daudz!

Tiesnese (Svešajam). Vai zināt, kāpēc es jūs attaisnoju?

Svešais. Nē...

Tiesnese. Tāpēc, ka es jūs mīlu... Un ticiet – patiesībā es esmu maiga... gudra... pakļāvīga... Vai tad spriedums neliecina par to?

Svešais. Jā... spriedums, šķiet, to patiešām apliecina...

Vīrs. Un jūs viņu apprecējat?

Svešais. Jā...

11. SKATS

Tiesnese. Nu kāpēc tu tagad sēdi?! Piecelies!... Nu? Un cik ilgi tu tagad tā stāvēsi kā muļķis?!

SVEŠAIS IZŠAUJ, TIESNESE NOKRĪT.

Bende. Ir!

Vīrs. Bēdziet!

Svešais. Tas taču nenotiek šobrīd... Tā ir pagātne... Kā es varu aizbēgt no pagātnes?

Vīrs. Jums taisnība... Es laikam esmu pārāk daudz iedzēris...

Svešais. Nē. Drīzāk jau tie ir nervi.

Vīrs (smejas, tad apraujas). Piedodiet... šķiet, ka patiešām nervi...

Bende. Es arī esmu ievērojusi, ka pēdējā laikā visi nezina kāpēc ir kļuvuši šausmīgi nervozi. Kā jūs domājat – vai tas nevarētu būt uz lietu?

Tiesnese. Klusu! Runājiet tikai par lietu!

Bende. Bet mēs jau arī runājam par lietu!

Vīrs. Ja jau par lietu – tad labāk iedzersim!

Svešais. Kas cits mums atliek?

Vīrs. Priekā!

Svešais. Šķiet, ka šī pudele ir bezizmēra...

Vīrs. Jo labāk! (Saskandina.)

Tiesnese. Vai jūs mani negrimēsīt?

Bende. Apnicis! Grimējies pati!

12. SKATS

Sekretāre. Piecelties! Tiesa nāk!

Bende. Nemaz nedomājam!

Sekretāre. Kāpēc tā?

Bende. Tāpēc, ka mēs vairs neticam taisnības uzvarai.

Sekretāre. Nu un tad? Vismaz izliecieties!

Bende. Man piemēram jau ir apnicis izlikties!

Sekretāre. Labi – tad mēs nāksim tāpat!

13. SKATS

IENĀK TIESA.

Svešais. Kad es ieraudzīju, ka šoreiz tiesnese ir bijusī prokurore, sapratu, ka man vairs nav nekādu izredžu.

Prokurore. Klusu! Kas šai variantā ir apsūdzība?

Advokāte. Es!

Prokurore. Tad apsūdziet!

Advokāte. Pagaidiet – ļaujiet man nedaudz sagatavoties!

Prokurore. Gatavojieties – mums nav, kur steigties – situācija ir pārāk skaidra!

1.Sieva (Tiesnesi). Vai mēs jau neesam kaut kur tikušās?

2.Sieva. Jā, jā – man arī jūs liekaties tāda kā redzēta..

Tiesnese. Varbūt tirgū?

Sievas. Jā, jā – pie gaļas paviljona!

Tiesnese. Nu protams!

Advokāte. Esmu gatava!

Prokurore. Tad rādiet visu, uz ko esat spējīga!

Advokāte. Sakarā ar to, ka apsūdzētais jau atzīts par divkārt nevainīgu...

Vīrs. Šai sakarā man nāk prātā kāda anekdote!

VISI SVILPJ, APLAUDĒ UN DAUZA KĀJĀM.

Advokāte. Klusu!... Sakarā ar to, ka apsūdzētais jau atzīts par divkārt nevainīgu...

Vīrs. Tad man ļaus kāds to anekdoti izstāstīt vai neļaus?!

Visi. Ne-ļaus, ne-ļaus... (Utt.)

Prokurore. Klusu! Neaizmirstiet, ka pie mums ir vārda brīvība!

Vīrs. Tad es drīkstu izstāstīt to anekdoti?

Prokurore. Nē, nedrīkstat!

Vīrs. Bet pie mums taču ir vārda brīvība!

Prokurore. Tieši tāpēc nevajag to ļaunprātīgi izmantot!

Vīrs. Bet baigi foršā anekdote!

Svešais. Liecieties mierā – viņas tāpat nespēs to novērtēt!

Advokāte. Vai kāds man ļaus nobeigt domu?

Prokurore. Bet ātri!

Advokāte. Sakarā ar to... par ko es jau divreiz izteicos... es tiešām nezinu, kādu soda mēru pieprasīt... Varbūt pārmaiņas pēc uzsēdināt uz mieta?

Bende. Nē – uz dzeloņcūkas!

Advokāte. Nē – uz mieta!

VISI SADALĀS DIVĀS STRĪDĪGĀS NOMETNĒS, KURAS AIZSTĀV KATRA SAVU VIEDOKLI.

Sekretāre. Klusu! Balsojiet! Kas par? Kas pret? Kas atturas? (Saskaita balsis.) Balsu skaits vienāds. Vārds sprieduma nolasišanai!

Lieciniece. Bet es vēl gribētu par kaut ko liecināt.

Prokurore. Zinām, zinām – gan par to mācīšanos vienā klasē...

Lieciniece. Tā ir!

Prokurore. Gan par miskastēm un kaķiem...

Lieciniece. Jā!

Prokurore. Gan par kosinusa alfu!

Lieciniece. Vienreizēji!... Kā jūs to visu uzzinājāt?!... Ļautiņi mīļie – dzīvs ekstrasesns!!!

Bende. Tas ir tikai pagaidām!

Sekretāre. Spriedumu taču beidzot! Spriedumu!

Visi. Sprie-du-mu! Sprie-du-mu! (Utt.)

Sievas (pieceļas). Klusu!!! (Apsēžas.)

Prokurore. Savdabīgi... Te nav ko spriest! Divreiz attaisnot slepkavu, un pēc tam vēl ar viņu apprecēties – tā ir tik acīm redzama pašnāvība, ka šoreiz mēs nekādi nevaram apsūdzēto atzīt par vainīgu! Viņš ir trīskārt nevainīgs!

VISI SAUC URĀ UN DZIED "SVEIKS LAI DZĪVO!"

14. SKATS

Vīrs. Kāds klusums...

Svešais. Tas ir maldinoši. Tāds klusums neko labu nesola.

Vīrs. Kāpēc?

Svešais. Šāds klusums parasti ir pirms vētras.

Vīrs. Jūs domājat, ka būs vētra?

Svešais. Es baidos, ka varētu būt... Man tagad jāiet.

Vīrs. Uz kurieni?

Svešais. Esmu dzirdējis par kādu nēģeru cilti, kur meitenes arī pēc kāzām paliekot maigas, gudras un pakļāvīgas... Es vairs nevēlos izaicināt likteni, tāpēc tagad dodos turp...

Vīrs. Vai jūsu dzīvesstāsts ir galā?

Svešais. Jā.

Vīrs. Žēl... Arī mana sieva pirms kāzām bija maiga... gudra... un pakļāvīga... Varbūt vēl pa vienai?

Svešais. Nav jau vairs.

Vīrs. Nav gan.

Svešais (noliek pistoli). Ņemiet. Esmu pārliecināts, ka man tā vairs nebūs vajadzīga...
(Dodas prom.)

Sieva (uznāk). Nu kāpēc tu atkal sēdi?! Piecelies!

Vīrs (k dzied). Un tu?! Kāpēc tu stāvi?! Tūlīt apsēdies!

Sieva. Ko??? (Paķer no galda pistoli un nošauj vīru.) Viņš ir beigts?

Svešais (atgriezies). Beigts...

Sieva. Neejiet prom!

Svešais. Kāpēc?

Sieva. Tāpēc, ka es tagad esmu tik vientuļa... maiga... gudra... pakļāvīga... un neaizsargāta...

Pārējās sievietes. Mēs arī!!!

Bende. Un es tāpat...

BEIGAS